

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 26 април 2005 година

за установяване на екологични критерии и свързаните с тях изисквания за оценка и проверка за присъждане на екоетикет на Общността на смазочни масла

(нотифицирано под № C(2005) 1372)

(Текст от значение за ЕИП)

(2005/360/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1980/2000 на Европейския парламент и Съвета от 17 юли 2000 г. относно актуализирана схема на Общността за присъждане на екоетикет¹, и по-специално втората алинея на член 6, параграф 1 от него,

След като се консултира със Комитета на Европейския съюз за екомаркировка,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно Регламент (ЕО) № 1980/2000, екоетикетът на Общността може да се присъди на продукт, притежаващ характеристики, които му позволяват да допринесе значително за подобрения във връзка с ключови аспекти на околната среда.
- (2) Регламент (ЕО) № 1980/2000 предвижда, че трябва да се въведат специфични критерии за екоетикет съгласно продуктовете групи, изготвени на базата на критериите, съставени от Комитета на Европейския съюз за екомаркировка.
- (3) Тъй като употребата на смазочни масла може да бъде опасна за околната среда, например поради тяхната токсичност към водни организми или тяхното биоакмулиране, трябва да се определят подходящи екологични критерии.
- (4) Въздействието върху околната среда може да се счита за нищожно в случая на вещества, съдържащи се в смазочните масла, които при използването им променят своето химическо естество и вече не подлежат на класификация съгласно Директива 1999/45/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 31 май 1999 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно класифицирането, опаковането и

¹ ОВ L 237, 21.9.2000 г., стр. 1.

етикетирането на опасни препарати¹. Следователно критериите за екоетикети не трябва да се прилагат към онези вещества, в които по-малко от 0,1 % от веществото в обработваната част остава във формата, в която е било преди използването му.

- (5) Екологичните критерии и свързаните с тях изисквания за оценка и проверка са валидни за период от четири години.
- (6) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета, създаден съгласно член 17 от Регламент (ЕО) № 1980/2000,

РЕШИ:

Член 1

Продуктовата група „смазочни масла” се състои от хидравлични масла, греси, масла за верижни триони, масла за двутактови двигатели, агенти за махане на бетон и други напълно усвоими смазочни масла, за употреба от потребители и професионалисти.

Член 2

1. За целите на настоящото решение се прилагат следните дефиниции:

а) „смазочно масло” означава препарат, който се състои от основни флуиди и добавки;

б) „основен флуид” означава смазочен флуид, чиито свойства на течливост, стареене, мазилна способност и антиизносване, а също и свойствата му относно замърсяваща суспензия, не са подобрени чрез включване на добавки;

в) „сгъстител” означава вещество в основния флуид, използвано за сгъстяване или промяна на реологията на смазочния флуид или грес;

г) „основна съставка” означава вещество, чиито основни функции са подобряване свойствата на течливост, стареене, мазилна способност и антиизносване, а също и на замърсяващата суспензия;

д) „грес” означава твърд до полутвърд препарат, който се състои от сгъстяващ агент в течно смазочно масло.

2. В случая на греси, може да се включат и други съставки, придаващи специални свойства.

Член 3

За да бъде присъден екоетикет на Общността на смазочни масла съгласно Регламент (ЕО) № 1980/2000, смазочното масло трябва да попада в рамките на продуктовата група

¹ ОВ L 200, 30.7.1999 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2004/66/ЕО на Съвета (ОВ L 168, 1.5.2004 г., стр. 35).

„смазочни масла” и да се подчинява на екологичните критерии, определени в приложението към настоящото решение.

Критериите се прилагат към наскоро произведен продукт по време на доставката му.

Когато критериите са формулирани с оглед на съставни вещества, тези критерии се прилагат към всяко вещество, което е добавено умишлено и което се състои от повече от 0,1 % от съдържанието на продукта, като и двете се измерват преди и след химическата реакция, която се извършва между веществата, смесени за да се получи смазочния препарат.

Критериите обаче не се прилагат към вещество, което при употреба променя химическото си естество така, че не попада в класификацията съгласно Директива 1999/45/ЕО, и от което по-малко от 0,1 % от веществото в обработваната част остава във формата, в която е било преди употребата му.

Член 4

Екологичните критерии за продуктовата група „смазочни масла” и свързаните с тях изисквания за оценка и проверка са валидни до 31 май 2009 г.

Член 5

За административни цели, кодовият номер на продуктовата група „смазочни масла” е „27”.

Член 6

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 26 април 2005 година.

За Комисията:
Stavros DIMAS
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

РАМКА

Цели на критериите

Тези критерии целят по-специално да стимулират онези продукти, които:

- нанасят по-малко вреда на водата и почвата при употреба, и
- водят да намалени емисии на CO₂,

Изисквания за оценка и проверка

Специфичните изисквания за оценка и проверка са посочени във всеки критерий.

Когато от кандидата се изисква да осигури на компетентния орган декларации, документация, анализи, протоколи от изпитвания или други доказателства, които посочват съответствие с критериите, то тогава се подразбира, че тези документи може да са издадени от кандидата и/или неговия доставчик (и) и/или техния доставчик(и), и т.н., както е уместно. Доставчикът на добавката, пакета добавки или основния флуид може да предостави съответната информация директно на компетентния орган.

Когато е уместно, може да се използват методи за изпитване, различни от посочените под всеки критерий, ако тяхната равностойност е приета от компетентния орган, оценяващ заявлението.

Когато е уместно, компетентните органи може да изискат допълнителна документация и да извършат независими проверки.

Препоръчва се на компетентните органи да вземат под внимание изпълнението на признатите схеми за управление на околната среда, като EMAS или ISO 14001, когато оценяват заявленията и проследяват съответствието с критериите в настоящото приложение

(Забележка: не се изисква да се изпълняват такива схеми за управление).

КРИТЕРИИ

1. R-фрази, обозначаващи опасности за здравето на хората и околната среда

По време на кандидатстването за екоетикет продуктът не трябва да носи никаква R-фраза, обозначаваща опасности за здравето на хората и околната среда съгласно Директива 1999/45/ЕО. За тази продуктова група като уместни се считат следните R-фрази:

R 20, R 21, R 22, R 23, R 24, R 25, R 26, R 27, R 28, R 33, R 34, R 35, R 36, R 37, R 38, R 39, R 40, R 41, R 42, R 43, R 45, R 46, R 48, R 49, R 50, R 51, R 52, R 53, R 59, R 60, R 61, R 62, R 63, R 64, R 65, R 66, R 67, R 68, и комбинациите от тях.

Оценка и проверка на критерий 1

Съответствието с критерий 1 се представя в писмен вид и подписано от фирмата на кандидата.

Всички основни съставки, включени в продукта, са посочени еднозначно, с техните имена и където е приложимо, техният Eines или Elincs номер и концентрациите, в които са използвани.

Производителят на продукта предоставя на компетентния орган:

- информационен лист за безопасност на продукта (отговарящ на изискванията на Директива 91/155/ЕИО на Комисията¹).
- информационни листове за безопасност на всяка основна съставка, издадени от доставчиците на кандидата (отговарящи на изискванията на Директива 91/155/ЕИО и Директива 67/548/ЕИО на Съвета²).

Необходимо е да има достатъчно данни, за да се даде възможност за оценка на рисковете за околната среда (посочени чрез R-фрази: R 50, R 50/53, R 51/53, R 52, R 52/53, R 53), съгласно Директиви 91/155/ЕИО и 1999/45/ЕО.

Оценката на продукта относно рискове за околната среда се извършва чрез конвенционалния метод, посочен в приложение III към Директива 1999/45/ЕО. Както обаче е определено в част В на приложение III към тази директива, резултатите от изпитванията на препарата като такъв (независимо дали препарат за продукта или за пакета добавки) може да се използват за модифициране класификацията относно токсичност към водни организми, които биха се получили при използване на конвенционалния метод.

2. Допълнителни изисквания за токсичност към водни организми

Кандидатът посочва съответствието с изискванията на критерий 2.1 или критерий 2.2.

Критерий 2. 1. Изисквания към препарата и основните съставки

За токсичност към водни организми се изискват следните данни от:

- препарата, и
- основните съставки.

Критичната концентрация за токсичност към водни организми на всяка основна съставка е поне 100 mg/l. Изпитването се извършва върху водорасли и дафнии (OECD³ 201 и 202).

¹ ОВ L 76, 22.3.1991 г., стр. 35.

² ОВ L 196, 16.8.1967 г., стр. 1.

³ OECD = ОИСР (Организация за икономическо сътрудничество и развитие).

За хидравлични горива критичната концентрация за токсичност към водни организми е поне 100 mg/l.

За греси, масла за верижни триони, агенти за махане на бетон и други напълно усвоими смазочни масла, критичната концентрация за токсичност към водни организми е поне 1 000 mg/l.

Гресите могат да се оценят чрез представяне на данни за препаратите и основните съставки, само ако съгласителът показва максимална биоразградимост (вижте критерий 3) или присъща биоразградимост съгласно:

- биоразградимост > 70 % при изпитването OECD 302 C за присъща биоразградимост или еквивалентен метод за изпитване, или
- биоразградимост > 20 %, но < 60 % след 28 дни при изпитванията OECD 301, на база кислородно изчерпване или образуване на въглероден двуокис, или
- биоразградимост > 60 % при ISO 14593 (CO₂ *headspace test*).

Изпитването на препаратите се провежда върху трите групи биологични видове (OECD 201, 202, и 203).

Таблица 1 обобщава изискванията за различните продуктови подгрупи съгласно критерий 2.1.

Таблица 1

Изисквания към токсичност към водни организми за различните продуктови подгрупи - изисквания към данни за препаратите и основните съставки

Критерий 2.1	Хидравлични флуиди	Греси (*)	Масла за верижни триони, агенти за махане на бетон и други напълно усвоими смазочни масла	Масла за двутактови двигатели
Токсичност към водни организми на напълно готов продукт при трите изпитвания за остра токсичност OECD 201, 202 и 203	≥ 100 mg/l	≥ 1 000 mg/l	≥ 1 000 mg/l	≥ 1 000 mg/l
Токсичност към водни	≥ 100 mg/l	≥ 100 mg/l	≥ 100 mg/l	≥ 100 mg/l

организми на всяка отделна главна съставка при OECD 201 и 202				
(*) Гресите могат да се оценят по този начин само ако съгъстителят показва максимална биоразградимост > 70 % при OECD 302 С или еквивалентни изпитвателни методи, или биоразградимост > 20 %, но < 60 % след 28 дни при OECD изпитванията, на база кислородно изчерпване или образуване на въглероден двуокис				

Оценка и проверка на критерий 2.1

На компетентния орган се предоставят протоколи, включително данните за токсичност към водни организми на препаратите и всички основни съставки, като се използва или съществуващ материал от регистрации, или нови изпитвания, които позволяват да се покаже съответствие с изискванията, дадени в таблица 1.

Токсичността към водни организми на препаратите се определя съгласно OECD 201,202 и 203 или еквивалентни методи.

Токсичността към водни организми на всяка отделна основна съставка се определя съгласно OECD 201 и 202 или еквивалентни методи.

Критерий 2. 2. Изисквания към всяко съставно вещество

Предоставят се данни за токсичност към водни организми за всяко съставно вещество, умишлено включена в продукта. В смазочното масло се допускат едно или повече от веществата, проявяващи известна степен на токсичност към водни организми, за кумулативна масова концентрация, както е посочено в таблица 2.

Таблица 2

Изисквания за токсичност към водни организми за различните продуктови подгрупи - изисквания към данни за всяко съставно вещество

Критерий 2.2	Кумулативна масова концентрация на вещества в			
Токсичност към водни организми	Хидравлични флуиди	Греси	Масла за верижни триони, агенти за махане на бетон и други напълно усвоими смазочни масла	Масла за двухтактови двигатели
$10 \text{ mg/l} < \text{Остра токсичност} (*) \leq 100 \text{ mg/l}$ или $1 \text{ mg/l} < \text{NOEC} \leq 10 \text{ mg/l}$	≤ 20	≤ 25	≤ 5	≤ 25
$1 \text{ mg/l} < \text{Остра токсичност} (*)$ $\leq 10 \text{ mg/l}$ или $0,1 \text{ mg/l} < \text{NOEC} \leq 1 \text{ mg/l}$	≤ 5	≤ 1	$\leq 0,5$	≤ 1
$\text{Остра токсичност} (*) < 1$	≤ 1	$\leq 0,1$	$\leq 0,1$	$\leq 0,1$

mg/l или $NOEC \leq 0,1 \text{ mg/l}$				
(*)EC50/LC50/IC50.				

Оценка и проверка на критерий 2.2

На компетентния орган се предоставят протоколи, включително данните за токсичност към водни организми на всяко съставно вещество, като се използва или съществуващ материал от регистрации, или нови изпитвания, които позволяват да се покаже съответствие с изискванията, дадени в таблица 2.

Токсичността към водни организми на препаратите се определя съгласно OECD 201 и 202 или еквивалентни методи.

Оценка и проверка на критерии 2.1 и 2.2

В случая на леко разтворими съставки ($< 10 \text{ mg/l}$) може да се използва метода на водна среда, получена от смесване на масло с вода, последвано от разделяне на фазата (Water Accommodated Fraction (WAF)) за определяне на токсичността към водни организми. Установеното ниво на концентрация, понякога упоменавано като LL50 и свързано със смъртоносната концентрация, може да се използва директно в критериите за класификация. Подготовката на фракцията по метода WAF се прави, като се следват препоръките, дадени в едно от следните ръководства; ECETOC Технически доклад № 20 (1986), приложение III към OECD 1992 301 или Ръководство ISO 10634, или ASTM D6081-98 (Стандартна практика за изпитвания на токсичност към водни организми за смазочни масла: Подготовка на проба и интерпретация на резултати, или еквивалентни методи).

Не е необходимо да се провежда изследване за остра токсичност към водни организми при водорасли и дафнии (OECD 201 и 202) когато:

- е малко вероятно веществото да премине през биологични мембрани $MM > 800$ или молекулярен диаметър $> 1,5 \text{ nm}$ ($> 15 \text{ \AA}$),
- или когато веществото е силно неразтворимо във вода (водоразтворимост $< 10 \text{ \mu g/l}$),

като такива вещества не се считат за токсични към водорасли и дафнии във водната система.

По подобен начин не се разглежда изследването на остра токсичност към водни организми за дафнии (OECD 202), когато е налично дългосрочно изследване за токсичност към водни организми за дафнии съгласно OECD 211 или еквивалентни изпитвания.

Водоразтворимостта на веществата се определя, когато е целесъобразно, съгласно OECD 105 (или еквивалентни изпитвания).

Ако има налични данни за хронична токсичност (резултати от изпитвания OECD 210 и 211 или еквивалентни методи), те могат да се използват вместо данните за остра токсичност към водни организми. Отсъствието на данни за хронична токсичност се удостоверява в писмена форма и подписано от кандидата.

3. Биоразградимост и потенциал на биоакмулиране

Продуктът не съдържа вещества, които са едновременно:

- не биоразградими,
- и
- (потенциално) биоакмулиращи.

Продуктът обаче може да съдържа едно или повече вещества с известна степен на разградимост и потенциално или действително биоакмулиране до кумулативна масова концентрация, както е посочена в таблица 3.

Таблица 3

Изисквания за биоразградимост и потенциал на биоакмулиране

Биоразградимост	Кумулативната масова концентрация на вещества е			
	Хидравлични флуиди	Греси (*)	Масла за верижни триони, агенти за махане на бетон и други напълно усвоими смазочни масла	Масла за двутактови двигатели
<i>Не-биоразградими (*)</i>	≤ 5	≤ 10	≤ 5	≤ 10
<i>Присъщо аеробно биоразградими</i>	≤ 5	≤ 20	≤ 5	≤ 20
<i>Максимално аеробно биоразградими</i>	≥ 90	≥ 75	≥ 90	≥ 75
(*) Забележка: Не се разрешават вещества, които са едновременно не-биоразградими и биоакмулиращи.				

Оценка и проверка на критерий 3

Съответствието се демонстрира чрез предоставяне на следната информация:

- протоколи, включващи данни за биоразградимост на всяко съставно вещество, ако това не е съответно показано във информационните листове за безопасност, предоставени за всяко вещество,

- протоколи включващи данни за биоакumulативен потенциал на всяко съставно вещество:
- за не-биоразградими вещества, и
- за токсични и силно токсични вещества, които са лесно биоразградими (за целите на класификацията).

Биоразградимостта се определя отделно за всяко съставно вещество в продукта чрез изпитвателните методи, определени по-долу (или еквивалентни изпитвания).

Едно вещество се счита за **максимално биоразградимо** (аеробно) ако:

1. се постигнат следните нива на биоразградимост по време на 28-дневното изследване на биоразградимостта съгласно OECD 301 -F или еквивалентни изпитвания:

- при изпитвания OECD 301, на база разтворен органичен въглерод $\geq 70 \%$,
- при изпитвания OECD на база кислородно изчерпване или образуване на въглероден двуокис $\geq 60 \%$ от теоретичния максимум.

2. съотношението BOD₅/ThOD или BOD₅ е по-голямо от 0,5.

При изпитването OECD, принципа за 10-дневния прозорец не се прилага задължително. Ако веществото достигне прага на биоразграждане в рамките на 28 дни, но не по време на 10-дневния прозорец, се счита, че има по-бавна скорост на биоразграждане.

Едно вещество се счита за **присъщо биоразградимо** (аеробно) ако показва:

- биоразграждане $> 70 \%$ при изпитване OECD 302 C за присъщо биоразграждане или еквивалентен изпитвателен метод, или
- биоразграждане $> 20 \%$, но $< 60 \%$ след 28 дена при изпитване OECD 301 на база кислородно изчерпване или образуване на въглероден двуокис, или
- биоразграждане $\geq 60 \%$ при ISO 14593 (CO₂ *headspace test*).

Вещество, чиято първична функция е да сгъстява, се счита за присъщо аеробно биоразградимо, ако показва биоразграждане повече от 20 % при OECD 302 C за присъщо биоразграждане или еквивалентни изпитвателни методи. Тогава всички изисквания за токсичност към водни организми се прилагат също така и към продуктите на биоразграждането, за които е доказано научно, че са производни на сгъстител, след излагане на водна среда.

Едно вещество е не-биоразградимо, ако не отговаря на критериите за максимална и присъща биоразградимост.

Едно вещество не акумулира биологично, ако неговата MM > 800 или има молекулярен диаметър $> 1,5 \text{ nm}$ ($> 15 \text{ Å}$).

Вещество с $MM < 800$ или молекулярен диаметър $< 1,5 \text{ nm}$ ($< 15 \text{ Å}$) не акумулира биологично, ако:

- коефициента на разделяне октанол-вода $\log K_{ow} < 3$ или > 7 , или
- измереният BCF е ≤ 100 . Тъй като повечето вещества, използвани в смазочните масла, са напълно хидрофобни, BCF-стойността трябва да се базира на липидното тегловно съдържание и за това е необходимо да се осигури достатъчно време за експозиция.

Изпитвателни методи

Изпитванията, които се прилагат за определяне на лесна биоразградимост са OECD 301 A-F серии, или еквивалентните ISO и ASTM, или съотношението BOD5/(ThOD или COD). Съотношението BOD5/(ThOD или COD) може да се използва само ако няма никакви данни, получени от OECD 301 или кой и да е от наличните еквивалентни изпитвателни методи. BOD5 се определя съгласно B.5 (Директива 92/69/ЕИО на Комисията¹) или еквивалентни методи, докато CODTA съгласно B.6 (Директива 92/69/ЕИО) или еквивалентни методи. За определяне на присъщата биоразградимост се прилагат OECD 302 C или еквивалентни изпитвателни методи.

Кандидатът може също да използва кръстосани данни за оценка биоразградимостта на едно вещество. „Кръстосани данни“ за оценката на биоразградимостта на едно вещество се приемат, ако референтното вещество се различава само с една функционална група или фрагмент от веществото, използвано в продукта. Ако референтното вещество е бързо или присъщо биоразградимо и функционалната група има положителен ефект върху аеробното биоразграждане, тогава използваното вещество също може да се счита като бързо или присъщо биоразградимо. Функционални групи или фрагменти с положителен ефект върху биоразграждането са: алифатен и ароматен алкохол (-OH), алифатна и ароматна киселина (-C(=O)-OH), алдехид (-CHO), естер (-C(=O)-O-C), амид (-C(=O)-N на -C(=S)-N). Предоставя се подходяща и надеждна документация за изследването на референтното вещество. В случая на сравнение с фрагмент, който не е включен по-горе, се предоставя подходяща и надеждна документация за изследванията върху положителния ефект на функционалната група на биоразграждане за структурно аналогични вещества.

Коефициентът на разделяне октанол-вода ($\log K_{ow}$) се определя съгласно OECD 107,117 или проекто-изпитването 123, или какви да е други еквивалентни изпитвателни методи. Коефициентът на биоконцентрация (BCF) се определя съгласно OECD 305.

Стойностите на K_{ow} се прилагат само към органични химикали. За определяне на биоакумулиращия потенциал на неорганични съединения, някои повърхностноактивни вещества и някои органометални съединения, се извършват BCF измервания.

Ако изпитването не може да се проведе (напр., веществото има висока повърхностна активност или не се разтваря във вода или в октанол), се предоставя изчислена стойност за K_{ow} , а също и подробности за метода на изчислението.

¹ ОВ L 383, 29.12.1992 г., стр. 113.

За $\log K_{ow}$ са разрешени следните методи за изчисление: CLOGP за $\log K_{ow}$ между 0 и 9, LOGKOW (KOWWIN) за $\log K_{ow}$ между – 4 и 8, AUTOLOGP за $\log K_{ow}$, по-голям от 5, както е определено в Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията¹, който се подкрепя от документ за техническо ръководство (TGD).

4. Изключване на специфични вещества

Вещества, които се срещат в списъка на Общността за приоритетни вещества в областта на политиката за водите и в списъка на OSPAR за химикали за приоритетно действие, като позоваването и на двата списъка се отнася до версията, приложима през декември 2004 г., не се добавят умишлено като съставка в продукт, приемлив за екоетикет на Общността.

Органични халогенни съединения и нитритни съединения не се добавят умишлено като съставка в продукт, приемлив за екоетикет на Общността.

Металите или метални съединения не се добавят умишлено като съставка в продукт, приемлив за екоетикет на Общността, с изключение на натрий, калий, магнезий и калций. В случая на съгъстители, може също да се използват литиеви и/или алуминиеви съединения в концентрации, ограничени от другите критерии, включени в настоящото приложение.

Оценка и проверка на критерий 4

Съответствието с тези изисквания се представя в писмен вид и подписано от кандидата.

5. Възобновяеми суровини

Готовият продукт има въглеродно съдържание, получено от възобновяеми суровини, което е:

- ≥ 50 % (m/m) за хидравлични горива,
- ≥ 45 % (m/m) за греси,
- ≥ 70 % (m/m) за масла за верижни триони, агенти за махане на бетон и други напълно усвоими смазочни масла,
- ≥ 50 % (m/m) за масла за двутактови двигатели.

Въглеродно съдържание, получено от възобновяеми суровини означава масовия процент на съставка А х (броя на С-атоми в съставка А, които са получени от (растителни) масла или (животински) мазнини, разделени на общия брой на С-атоми в съставка А) плюс масовия процент на съставка Б х (броя на С-атоми в съставка Б, (растителни) масла или (животински) мазнини, разделени на общия брой на С-атоми в съставка Б) плюс масовия процент на съставка В х (броя на С-атоми в съставка В), и така нататък.

¹ ОВ L 161, 29.6.1994 г., стр. 3.

Оценка и проверка на критерий 5

Кандидатът предоставя на компетентния орган декларация за съответствие с този критерий.

6. Техническо действие

Техническото действие на хидравличните флуиди отговаря поне на критериите, заложи в ISO 15380, таблици 2 - 5.

Гресите са „годни за целта”.

Маслата за верижни триони отговаря поне на критериите за техническо действие, заложи в RAL UZ 48 на Синия ангел.

Агентите за махане на бетон и другите напълно усвоими смазочни масла са годни за целта.

Маслата за двутактови двигатели отговарят поне на критериите за техническо действие, заложи в „NMMA Сертификат за масла за двутактови двигатели” на NMMA TC-W3.

Оценка и проверка на критерий 6

Кандидатът предоставя на компетентния орган декларация за съответствие с този критерий, заедно с свързаната с нея документация.

7. Информационен вид на екоетикета

- Клетка 2 на екоетикета съдържа следващия текст: „понижена вреда върху водата и почвата при употреба; намалени емисии на CO₂”

Оценка и проверка на критерий 7

Кандидатът предоставя на компетентния орган мостра от опаковката на продукта, показваща етикета, заедно с декларация за съответствие с този критерий.